

Gender – nová sexuálna revolúcia

Dariusz Oko

2. apríla 2019 ✚ Cirkev ✚ Gender, Muž a žena

Prerobiť človeka

Cieľom novej revolúcie, ktorá má svojim dosahom zatieniť tú francúzsku aj bolševickú, je podstatne a trvalo prerobiť človeka (či skôr ho zničiť). Jej agitátori sa príliš nelíšia od tvorcov už zmienených revolúcií (bývajú to najodhodlanejší a najútočnejší ateisti), pričom za svoj program prijali gender ideológiu, ktorá vychádza z presvedčenia, že ľudské pohlavie a sexuálne preferencie sú výsledkom kultúrnych podmienok a nie biologických, a preto si ich človek môže ľubovoľne určovať, vytvárať a vyberať. Nerodíme sa ako muži a ženy, až spoločnosť ich z nás vytvára. Môžeme však byť vytvorení inak (ba, sami sa tak môžeme vytvoriť): ako gayovia, lesby, transsexuáli, krvismilníci, sadomasochisti a pod. To sú podľa gender ideológie rovnocenné „pohlavia“, rovnako „normatívne“ ako mužské a ženské.

Pre mnoho súčasných ateistov nie sú vyššie predstavené vízie nejakými intelektuálnymi úchylkami, ale stredobodom ich životného kréda. Stavajú na tom celý svoj život a chcú prinútiť celé ľudstvo, aby urobilo to isté. Rovnako ako chceli sovietski bolševici vnútiť celému svetu ideológiu komunizmu, tak oni chcú celému ľudstvu vnútiť gender ideológiu.

S bolševikmi majú mnoho spoločného: nielen ateizmus, ideologický fanatizmus, zaslepenosť voči argumentom spochybňujúcim ich vieru, ale tiež intelektuálnu nepoctivosť, nevedeckosť, stavanie človeka na úroveň zvierata, neslýchané pohrdanie pre ľudskú dôstojnosť, používanie rôznych druhov nezákonného násillia, snahu bezohľadne napchať všetkých do klietky ich ideológie, nehľadiac na to, koľko základných ľudských práv je pri tom treba pošliapať a koľko to bude stáť obetí.

Pochod inštitúciami

Preto môžeme gendrových revolucionárov oprávnene označiť za neobolševikov s vedomím, že sa od tých starých líšia len používanými metódami. Pretože masová, ozbrojená októbrová revolúcia nenaplnila uspokojivo nádeje do nej vkladané, tak sa podľa rady talianskeho marxistu Antonia Gramsciho snažia uskutočniť revolúciu zhora. Podľa vzoru partizánskeho pochodu v štýle Mao Ce-tunga volia si pochod inštitúciami a usilujú sa predovšetkým zaujať kľúčové miesta v masovokomunikačných médiách, politike, súdnictve a štátnych a medzinárodných inštitúciách.

Vďaka tomu ich môžu používať ako nástroj na uskutočnenie revolúcie v myslení jednotlivcov aj spoločnosti, k zmene myslenia z normálneho na „genderové“, aby potom lepšie riadili verejnú mienku a tým dosiahli úplnú politickú, právnu a finančnú nadvládu. Potom už budú môcť realizovať všetky svoje sny, spútať spoločnosť okovami svojej ideológie a odporcov podľa chute prenasledovať. Potom sa tí, ktorí sa tak hlasno domáhali tolerancie pre seba, stanú najnetolerantnejšími, pripravenými zatvárať za najmenší prejav kritiky alebo nesúhlasu. To všetko sa deje podľa dôkladne vypracovaného plánu s využitím ohromných finančných prostriedkov, s pomocou mnohých finančných a politických centier.

Ateizácia pomocou sexualizácie

Genderovci dosiahli na svojej ceste významné úspechy. Ovládli médiá a dostali sa k moci v mnohých krajinách a predovšetkým ovládli také medzinárodné inštitúcie, ako sú Európska únia a Organizácia spojených národov. Preto nám chcú Brusel a New York vnútiť gender ideológiu rovnako, ako sa svojho času Moskva usilovala vnútiť ideológiu komunistickú. Používajú len iné násilie, nie ozbrojené ale mediálne, finančné a politické.

Medzinárodné inštitúcie sa tým spreneverujú svojmu poslaniu, pretože namiesto toho, aby slúžili spoločnostiam, ktoré ich vybrali a udelili im moc, slúžia radikálnym sexuálnym menšinám a klesajú na úroveň propagandistických trúb a nástrojov útlaku. Nezákonne utrácajú peniaze poplatníkov na šírenie nepriateľskej ľavicovej ideológie, porušujú základné ľudské práva, ako napr. právo na slobodu názoru, výchovu vlastných detí a rozvoj kultúry.

Ohrozená je celá spoločnosť, v prvom rade ale deti a mládež, pretože podobne ako sa kedysi bolševici usilovali realizovať svoju revolúciu predovšetkým ovládnutím hospodárstva, tak dnes sa genderovci snažia dosiahnuť svoje ciele predovšetkým ovládnutím mladého pokolenia. Preto nechcú, aby boli mládeži predávané náboženské, manželské a rodinné hodnoty, ktoré tak nenávidia, pretože pre nich predstavujú zásadnú prekážku.

Chcú ovládnuť myslenie mladého pokolenia a odstrihnúť ho od vplyvu rodiny a Cirkvi. Ústrednou zásadou ich jednania je odporúčenie vyjadrené Freudovým žiakom, ideológom pansexualizmu Wilhelmom Reichom, ktorý radil aby sa nebojovalo s Cirkvou priamo, ale aby sa sexualizovala mládež a ostatné príde samo. Je to diabolská rada a diabolsky účinná: ateizácia cez demoralizáciu, teda hlavne cez sexualizáciu.

Sexuálne podnecovaná mládež, ktorá začína žiť ako sexuálni narkomani, ktorá hľadá naplnenie predovšetkým (alebo výhradne) na úrovni sexuálnych pôžitkov, sa stáva neschopnou vyššieho duchovného života, zbožnosti, verného manželského a rodinného života. Na miesto zničených základov spoločenského usporiadania a kultúry však neprichádzajú, ako tvrdia genderovci, „nové diela sociálneho inžinierstva“, ale zmätok, rozklad a úpadok národov.

Ako dokazujú výskumy anglického antropológa J.D. Unwina, rád v sexuálnej oblasti je kľúčový ako pre život jedinca, tak i život celej spoločnosti. Práve preto je podmienkou rozvoja civilizácie rozumné ovládanie v sexuálnej a obecné pudovej oblasti. Preto civilizácie, v ktorých boli zachovávané základné normy, prekvitali a upadali tie, v ktorých došlo k sexuálnemu uvoľneniu. Podmienkou vysokej kultúry je vysoká morálka. Preto najtvorivejšou a par excellence vzorovou kultúrou pre celý svet je kultúra stojaca na vernom, monogamnom manželstve, kultúra kresťanská.

Šialení a mocní

Poprední predstavitelia genderovej ideológie ako Judith Butlerová sa zamotávajú do očividných rozporov. Na jednej strane totiž hlásajú, že „muži a ženy vôbec neexistujú (...), pohlavie je len predstava“ a na druhej bojujú za práva žien (ktoré predsa údajne neexistujú) a trvajú na tom, že zmena homosexuálnych sklonov nie je možná, napriek tomu, že v sexualite je vraj všetko úplne vecou dohovoru a pružné. To je ďalšia pravda revolučného pokroku.

Programové rozpory neprekážajú genderovcom úspešne presadzovať svoje záujmy v Európskej únii a OSN a s ich pomocou uskutočňovať podľa „salámovej metódy“ ďalšiu fázu sexuálnej revolúcie. Majú k dispozícii množstvo vlastných organizácií, im naklonené médiá a obrovské finančné prostriedky najbohatších darcov. Peniazmi ich o.i. zasypávajú vlády Spojených štátov (obzvlášť demokrati) a multimiliardári typu Rockefellera, Gatesa, Buffeta, Sorosa, Bloomberga a Turnera. Superboháči ich podporujú v presvedčení, že gender ideológia pomocou zničenia rodín a potratov napomôže k obmedzeniu počtu obyvateľov planéty, ktorých „premnoženie“ považujú za jedno z hlavných cieľov a ohrození svojho postavenia. Zásada je jednoduchá: čím viac sexu, tým menej detí. Vo verejnom dome (ktorému sa začínajú podobať celé krajiny) totiž nie je pre deti miesto.

Nútená sexualizácia

Genderoví revolucionári sa tiež snažia vyvolať revolúciu v jazyku a to vylučovaním jedných a usilovnou pomocou druhým pojmom. Vedia totiž, že jazyk nielen popisuje svet, ale rovnako udáva pohľad naň a môže motivovať k jeho zmene. Preto sú zásadne proti používaniu (a dokonca sa snažia ich úradne zakázať) takých slov ako „pravda“, „hanba“, „vernosť“, „manželia“, „rodina“, „matka“ a „otec“, pričom zavádzajú pojmy ako „kultúrny konštrukt“, „partner životného obdobia“, „zväzok bez záväzku vernosti“, „rovnakopohlavné partnerstvo“, „rodič A“ a „rodič B“.

Genderoví revolucionári sa snažia spracovať podľa svojich predstáv už malé deti a tlačia sa s programom nútenej sexualizácie do základných škôl a škôlok. Narušujú klud a rozvoj detí tým, že u nich ničia základný pocit hanby. Zneužívajú neistotu obdobia dospievania a usilujú sa mladým nahovoriť, že sú homosexuálni. Pornografiu, ktorá otravuje predstavivosť nazývajú umením. Pošliapávajú autoritu a práva rodičov. Ničia pocit zodpovednosti u detí a mládeže, zvädzajú ju na cestu nezodpovedného riadenia sa len túžbami a pocitmi, čím ju vydávajú napospas žiadostivostiam. Pritom úplne zamlčujú tragické následky vyššie zmieneného životného štýlu; rovnako ako drogoví díleri zamlčujú následky užívania nimi ponúkaného tovaru.

Genderová totalita

S tým súvisí útok na základné ľudské práva a slobody: slobodu názoru, prejavu, zhromažďovania, liečby, výuky, náboženstva, svedomia, zamestnania, výchovy, súdnictva. Odpor proti sexuálnej revolúcii sa stretáva s prenasledovaním a kriminalizáciou. Už teraz sa dá za akúkoľvek kritiku gender ideológie prísť o dobré meno, prácu alebo dokonca slobodu. Genderovci môžu kritizovať všetkých, ich však nikto. Ako by boli nadľuďmi vyňatými z ľudských zákonov. Ako keby boli Bohom a aj len jedna kritická veta voči nim znamená rúhanie.

Zoznam prejavov diskriminácie a prenasledovania, netolerancie v mene tolerance, bezprávia a pošlapávania ľudskej dôstojnosti, ku ktorým v posledných rokoch v Európe dochádza v mene sexuálnej revolúcie, je tak početný, že je na mieste hovoriť priamo o novom prenasledovaní kresťanov a novej forme totality.

Gabriele Kuby vo svojej knihe Globálna sexuálna revolúcia ukazuje nielen veľký rozpor medzi gender ideológiou a kresťanstvom, ale tiež to, že kresťania, najmä katolíci, stoja v prevej línii odporu proti novým nebezpečenstvám, nakoniec – rovnako ako pri predchádzajúcich totalitách. Bohužiaľ nová ideológia ako mor nakazila aj kresťanov a ako trójsky kôň preniká do Cirkvi. O to viac je treba duchovného úsilia, aby sa Cirkev očistila a uzdravila, aby neohrozene vydávala svedectvo pravde, ktorá oslobodzuje. Obzvlášť naliehavou úlohou je vytvorenie katolíckej sexuálnej pedagogiky, vhodných príručiek a vedeckého zázemia, jedným slovom účinnej alternatívy voči genderovým programom.

Po homozväzkoch - krvismilstvo

V boji s genderovým náporom sa podarilo dosiahnuť istých úspechov. Týka sa to už zmienenej autorky, keď sa v roku 2007 verejne postavila proti výchovnej publikácii, ktorú rodičom odporúčalo nemecké Ministerstvo pre rodinu. V nej sa o.i. odporúčalo, aby rodičia neprekážali deťom vo veku od jedného do troch rokov (!) v masturbácii a deťom vo veku štyroch až šiestich rokov v tom dokonca aktívne pomáhali, vrátane stykov incestnej (krvismilnej) povahy (!). Po tejto kritike bolo ministerstvo nútené brožúry stiahnuť „k prepracovaniu“, čo sa zas stretlo s rozhodným a mediálne hlasným nesúhlasom zo strany predstaviteľov genderovcov, ktorí boli hlboko presvedčení o úplnej správnosti takýchto praktík. (!) Nie je to vlastne nič čudné, pretože skoro všetky argumenty, ktoré sa používajú v prospech homosexuality, sa dajú použiť tiež v prípade krvismilstva. Preto po legalizácii homozväzkov už začala časť genderovcov boj za legalizáciu krvismilných zväzkov.

Istý príklad návratu k zdravému rozumu vidíme v Nórsku, ktoré vďaka tomu, že nie je členom Európskej únie, môže suverénne rozhodovať. Nórska vláda v roku 2012 rozhodla prestať financovať genderové štúdie a to po dôkladnom vedeckom výskume, ktorý ukázal, že sa po tridsaťročnom „preobliekaní“ mužov za ženy a žien za mužov zachoval pri voľbe povolania stále rovnaký pomer. Rovnako ako predtým, aj teraz predstavujú ženy medzi inžiniermi desať percent a muži desať percent v ošetrovateľských povolaniach. Nič sa nezmenilo.

Foto: ideológ Wilhelm Reich

Zdroj: commons.wikimedia.org

Medzi klady je treba tiež zaradiť vedľajší dôsledok úspechov genderovcov, menovite: stále širšie odhaľovanie ich klamstiev a manipulácii. Tvrdia napríklad, že homosexualita je veľkým spoločenským problémom, ktorý sa týka 25 percent obyvateľov. Avšak desať rokov po legalizácii registrovaného partnerstva v Nemecku sa ukázalo, že túto možnosť využilo len 0,058 percenta (teda okolo pol promile!) z osemdesiatmiliónovej

populácie zmienenej krajiny, čiže len 2,3 percenta ľudí s homosexuálnymi sklonmi (ktorých celkový podiel v spoločnosti sa odhaduje na 1,7 percenta). Zároveň sa tají, koľko sa takých vzázkov rozpadlo. Je takmer nemožné nájsť deti vychované v týchto vzázkoch, ktoré by sa spoločensky významne presadili.

Ako bolševici

O miere ovládnutia politickej moci a vedy zo strany genderovcov a zarážajúcej podobnosti ich metód so sovietskymi svedčí napríklad „Bamberská štúdia“, ktorú na žiadosť nemeckého ministerstva spravodlivosti vypracovala univerzita uvedeného mesta. Štúdia mala dokázať, že sa deťom v homosexuálnych vzázkoch žije rovnako dobre ako v rodinách. Z cca deväťsto skúmaných osôb predstavovali 93 percent ženy, tak ťažké bolo nájsť homosexuálov, ktorí spoločne vychovávajú dieťa. 66 percent zo skúmaných žien neadoptovalo dieťa svojej partnerky, čo jasne svedčí o ich rodičovskej láske a starostlivosti. 78 percent týchto detí žilo predtým zhruba päť rokov v heterosexuálnej rodine matky, ktorá sa až neskôr rozhodla pre homosexuálny vzázk, čo pochopiteľne znamená, že sa nedá o deťoch vychovávaných výlučne v homozvázkoch. Základom pre hodnotenie stavu detí boli predovšetkým výpovede ich vlastných matiek a nie celkové psychologické vyšetrenie. To je genderová „veda“ v celej svojej kráse, to je ukážka jej prevádzkovania. Rovnako by sa mohli spýtať komunistov, či sa žije ľuďom v ZSSR alebo NDR rovnako dobre (alebo lepšie) ako v USA alebo SRN. Jedná sa o ideologizáciu a spolitizovanie vedy, poznatky rovnako „vedecké“, ako boli výdobytky vedeckého komunizmu. Každopádne práve takúto štúdiu vydávalo nemecké ministerstvo spravodlivosti za úspech homosexuálnej lobby, ako dôkaz oprávnenosti jej propagandy, veď všetko ostatné, aj to najpravdivejšie, by bolo prejavom „homofóbie“. Genderovci musia mať vždy pravdu, rovnako ako komunistická strana, aj keby si sami sebe odporovali. Dnes sú deti vydávané napospas tejto ideológii podobne, ako boli v staroveku hádzané modlám, napríklad biblickému Molochovi. (porovnaj 4 Kráľ. 23, 10).

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/gender-nova-sexualna-revolucia/>